

นายสุภฤกษ์ คณิตวานันท์

เกิด 8 ธันวาคม 2515

ที่อยู่ 79/177 ซ.เพชรเกษม 81/6 ถ.เพชรเกษม

แขวงหนองค้างพลู เขตหนองแขม

กรุงเทพฯ 10160

โทร.4208370,1500-156320

ประวัติการศึกษา

2539 - ศิลปบัณฑิต

คณะจิตรกรรม ประติมากรรม และภาพพิมพ์

มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปัจจุบัน- กำลังศึกษาปริญญาโท คณะจิตรกรรม ประติมากรรม และภาพพิมพ์

มหาวิทยาลัยศิลปากร

ประวัติการแสดงผลงาน

2538 - นิทรรศการศิลปกรรมร่วมสมัยธนาคารกสิกรไทย 2538,2539,2540,2541

Rama IX Art Museum Foundation

- ศิลปกรรมร่วมสมัยของศิลปินรุ่นเยาว์

- ศิลปกรรมร่วมสมัยกับ SVOA ครั้งที่ 1,2

2539 - นิทรรศการจิตรกรรมร่วมสมัยพานาโซนิค ครั้งที่ 2,3

- ศิลปกรรมยอดเยี่ยมแห่งประเทศไทย

โดย บริษัทฟิลลิป มอริส (ประเทศไทย) จำกัด

- ศิลปกรรมแห่งชาติ ครั้งที่ 42

- จิตรกรรมบัวหลวง ครั้งที่ 20

- ศิลปกรรม "นำสิ่งที่ดีสู่ชีวิต" บริษัทโตชิบา (ไทยแลนด์) จำกัด

- ประกวดภาพจิตรกรรมครั้งที่ 2 "เทคโนโลยี กับ อนาคตคนรุ่นใหม่"

โดย บริษัท ยิตาชิ เซลส์ ประเทศไทย จำกัด

- การประกวดภาพวาดเพื่อสิ่งแวดล้อม

โครงการ "บอกเราสักนิด...เมื่อคิดถึงสิ่งแวดล้อม"

ครั้งที่ 2 โดย บริษัท มิตรบุษิ อิเล็กทริก คอร์ปอเรชั่น จำกัด

- 2540 - ศิลปกรรมยอดเยี่ยมแห่งประเทศไทย
โดย บริษัท ฟิลลิป มอริส (ประเทศไทย) จำกัด
- 2541 - นิทรรศการจิตรกรรมนักศึกษาปริญญาโท
ณ.พระราชวังสนามจันทร์ นครปฐม
- 2542 - ศิลปกรรมยอดเยี่ยมแห่งประเทศไทย
โดย บริษัท ฟิลลิป มอริส (ประเทศไทย) จำกัด
- จิตรกรรมบัวหลวง ครั้งที่ 23
- 2543 - ศิลปกรรมแห่งชาติ ครั้งที่ 46
- จิตรกรรมบัวหลวง ครั้งที่ 24

เกียรติประวัติ

- 2539 - รางวัลดีเด่น จิตรกรรมร่วมสมัยพานาโซนิค ครั้งที่2
- รางวัลดีเด่นอันดับ 2 ประเภทภาพพิมพ์ ของ SVOA ครั้งที่ 2
- รางวัลที่ 1 ประกวดภาพจิตรกรรม ครั้งที่ 2
โดย บริษัท อิตาชี เซลล์ ประเทศไทย
- 2540 - รางวัลศิลปกรรมยอดเยี่ยมแห่งประเทศไทย 2540
โดย บริษัท ฟิลลิป มอริส (ประเทศไทย) จำกัด
- รางวัลเกียรติคุณประกาศนียบัตรศิลปกรรมยอดเยี่ยมแห่งอาเซียน 2540
ณ.กรุงมะนิลา ประเทศฟิลิปปินส์
- 2542 - รางวัลเกียรติคุณประกาศนียบัตรศิลปกรรมยอดเยี่ยม
แห่งประเทศไทย 2542 โดย บริษัท ฟิลลิป มอริส (ประเทศไทย) จำกัด
- 2543 - รางวัลที่ 3 ประเภทจิตรกรรมไทยแบบร่วมสมัย
จิตรกรรมบัวหลวงครั้งที่ 24

1996

Rama IX Art Museum Foundation

-Asean Art Award Thailand 1996

-The 42nd National Exhibition of art , 1996

-The 2nd Panasonic Contemporary Painting Exhibition

-The 20th Bua Luang Exhibition of Painting,

-8th Toshiba "Brings good things to life "

Art Competition

-Contemporary Art Competition, Thai Farmer Bank

1996 , 1997,1998

- The 2nd SVOA Art Exhibition 1996

- The 2nd Hitashi Co.,Ltd. Contemporary Painting 1996

1997

- The 3rd Panasonic Contemporary Painting Exhibition

- Asean Art Award Thailand 1997

- Asean Art Award at Metropolitan Museum

Manila Philippines 1997

1998

- Exhibition Painting Master Degree Silpakorn
at Nakhonpatham

1999

- Asean Art Award Thailand 1999
- The 23rd Bua Luang Exhibition of Painting, 1999

2000

- The 46th National Exhibition of art, 2000
- The 24th Bua Luang Exhibition of Painting, 2000

Award

1996

- Award Winner 2nd Panasonic Contemporary Painting
Exhibition 1996
- 2nd Prize Award Winner 2nd SVOA Art Exhibition 1996
- 1st Prize The 2nd Hitashi Co.,Ltd. Contemporary
Painting 1996

Rama IX Art Museum Foundation

- Award Winner Asean Art Award Thailand 1997
- Certificate of Asean Art Award at Metropolitan Museum
Manila Philippines 1997

1999

- Certificate of Asean Art Award Thailand 1999

2000

- 3rd Prize Contemporary Painting ,
The 24th Bua Luang Painting

ดูผลงานของศุภภาณุคณิตวรานันท์แล้วเกิดวาทความคิดฟุ้งซ่านนึกย้อนกลับไปถึงสมัยรัชกาลที่ ๔

เมื่อ ๑๓๐ กว่าปีที่แล้ว (ในราวกลางคริสต์ศตวรรษที่ ๑๙) ชาวอินโชนังเขียนภาพบ้านเมืองและผู้คนสมัยใหม่แบบฝรั่ง ก่อนที่เมืองแบบนั้นจะค่อยๆ เกิดขึ้นจริงในสยาม ในเวลาอีกหลายสิบปีต่อมา (โดยที่ศิลปินไม่เคยเดินทางออกนอกประเทศ)

ในงานพระสุเมรุที่ท้องสนามหลวง สมัยรัชกาลที่ ๕ จิตรกรบางคนเริ่มเขียนภาพตึกรามบ้านช่องที่ไม่ใช่ลักษณะไทยเดิม ในยุคเดียวกันที่วัดปรมาภิไธยวาม.จ.ประวิธ ชุมสาย ฝากฝีมือภาพบนผนังเกี่ยวกับชีวิตสงฆ์ในทิวทัศน์เมืองสมัยใหม่

ในยุคสงครามโลกครั้งที่ ๒ จิตร(ประภิต) บัณฑิต เขียนรูปสีน้ำมันบันทึกภาพทิวทัศน์เมืองญี่ปุ่นแต่เป็นเพียงแค่ภาพตรอกเล็กๆ ที่เฉอะแฉะไปด้วยน้ำฝนไม่ใช่มหานครโตเกียวอันใหญ่โต

Rama IX Art Museum Foundation
ปลายทศวรรษ ๒๔๙๐ และต้น ๒๕๐๐ สองปรมาจารย์ทางศิลปะเพื่อ หริพิทักษ์และสวสดี ดันดิษฐ์เขียนสีน้ำมันภาพบ้านเมืองในอิตาลีไว้คนละหลายภาพ เมื่อกลับมาเมืองไทย สวสดียังเขียนภาพทิวทัศน์เมืองอยู่อย่างสม่ำเสมอ แต่มักจะเลือกเขียนภาพเมืองเก่าเช่นภาพวัดสุทัศน์ในเกาะรัตนโกสินทร์หรือไม่ก็ภาพสถาปัตยกรรมและชุมชนในละแวกวัดโพธิ์

ทวี นันทขว้าง บรมครูอีกท่านที่นอกจากจะเขียนรูปดอกบัว ดอกหญ้า และต้นอ้อ ทวีในวัยหนุ่มยังเขียนภาพกรุงเทพฯ ไว้หลายรูป แต่มักจะเป็นรูปวัดวาอาราม เช่น ภาพภูเขาทองที่ท่านเขียนไว้หลายภาพ แต่ก็มีอยู่ภาพหนึ่งที่พอจะถ่ายทอดภาพกรุงเทพฯ ยุคใหม่ใน พ.ศ. นั้นให้เห็นในงานจิตรกรรมได้บ้าง นั่นก็คือภาพ "โรงไฟฟ้า" ในยามค่ำคืนของปี ๒๔๙๕

ประพันธ์ ศรีสุตา ผู้โด่งดังจากภาพชีวิตเด็กบ้านนอกก็เคยทำภาพพิมพ์รูปชีวิตสมัยใหม่ในกรุงเทพฯ ไว้ได้อย่างน่าตื่นเต้นเมื่อปี ๒๕๐๔ (ภาพเด็กยืนดูโทรทัศน์อยู่ริมถนน)

ทศวรรษ ๒๕๑๐ ในยุคที่ศิลปะนามธรรมเฟื่องฟูสุดๆ อิทธิพล ตั้งโกลก ทำงานภาพพิมพ์ที่นำเอาลักษณะเด่นของความเป็นวัตถุในเมืองมาใช้ในงานนามธรรม ได้อย่างงดงาม ซึ่งต่อมาตั้งแต่กลางทศวรรษ ๒๕๑๐ จนถึงกลาง ๒๕๒๐ ศิลปินหลายคนหลายกลุ่มซึ่งถูกเพียหยั่วว่าเป็น "พวกเพือชีวิต" ได้เสนอภาพด้านมืดของสังคมไทยผ่านภาพชีวิตในกรุงเทพฯ โดยมีทิวทัศน์เมืองใหญ่เป็นภาพพื้นหลัง ภาพเมืองในงานกลุ่มนี้จะอัปลักษณ์ หมักหมมไปด้วยปัญหานานัปการ

ครั้นปลายทศวรรษ ๒๕๒๐ อำมฤตย์ชูสุวรรณใช้สื่อะคริลิคเขียนภาพเมืองสมัยใหม่ผ่านเงาสะท้อนในกระจกของตึก เสริมสุขเธียรสุนทรใช้แอร์บรัชเขียนภาพแสงสีของเมืองใหญ่ในยามค่ำคืนได้อย่างเร้าใจศิลปินทั้งสองได้ถ่ายทอดภาพทิวทัศน์เมืองสมัยใหม่ของไทยอย่างที่ไม่เคยมีศิลปินไทยคนใดทำมาก่อนและในเวลาใกล้เคียงกันศิลปินอีกหลายคนก็ได้เขียนภาพเมืองในลักษณะที่คล้ายคลึงกัน โดยจับเอาความซับซ้อน การสะท้อนแสงสะท้อนเงาและความมันวาวของวัตถุต่างๆ ในเมืองมาเป็นสาระสำคัญในภาพเขียน

Rama IX Art Museum Foundation

ในทศวรรษ ๒๕๓๐ มีศิลปินหลายคนนำเสนอเมืองในมุมมองของตัวเอง อาทิ สัมพันธ์ สารารักษ์ ที่เขียนภาพรถติดยาวเหยียดในกรุงเทพฯ ได้อย่างน่าตื่นเต้น นักศึกษาศิลปะหลายคนเริ่มทำงานภาพพิมพ์และจิตรกรรมที่เสนอให้เห็นทัศนียภาพใหม่ๆ ของมหานครอย่างกรุงเทพฯ โดยเฉพาะโครงสร้างมีมาของทางด่วนและทางเดินรถไฟฟ้าที่ดูคล้ายงูยักษ์เลื้อยพาดกันอยู่กลางเมือง

ในด้านทศวรรษ ๒๕๔๐ กรุงเทพมหานครกับประชากรเกือบ ๑๐ ล้าน ตีกระฟ้าทั้งที่สร้างเสร็จแล้วและยังไม่เสร็จ(เพราะฟองสบู่แตกเสียก่อน)กระจายไปทั่วเมืองอย่างน่าตกใจ ทิวทัศน์ของเมืองเวนิสตะวันออกในอดีตไม่เหลือเค้าเดิมอีกต่อไป

ภาพบ้านไทยริมน้ำรูปเขียนบรรยากาศตลาดน้ำกลายเป็นสินค้าสำหรับนักท่องเที่ยวต่างชาติหรือไม่ก็คนไทยที่ยังโหยหาอดีตอันงดงามอบอุ่น

ศุภฤกษ์ คณิตวรานันท์ เป็นศิลปินรุ่นใหม่ที่น่าสนใจภาพมหานคร (Metropolitan) ในยุคนี้ ด้วยวิธีการประกอบวัสดุและสีลงในแบบยุคของเรา แต่ละชิ้นส่วนในหนึ่งภาพต่างมีคุณลักษณะที่แตกต่างกันออกไป บ้างก็มีสีสดดิบ บ้างก็มันวาวและฉูดฉาด บ้างก็เป็นสีแบนๆ บ้างก็พอจะเห็นว่าเป็นภาพพิมพ์จากภาพถ่าย แม้ว่าแต่ละชิ้นส่วนจะต่างกันจนแทบจะกลายเป็นคนละเรื่องแต่ทั้งหมดก็ถูกนำมาประกอบเข้าด้วยกันอย่างมีระเบียบ เป็นระเบียบในแบบเดียวกับการจัดผังเมืองสมัยใหม่

นี่ยาวจะเปรียบได้กับอาคารแต่ละแห่งที่มีความต่าง แต่ก็ถูกจัดให้อยู่ในระเบียบของเมืองสมัยใหม่ หรือถ้าเทียบกับคน เราก็อาจจะอ่านได้ว่า แต่ละคนล้วนเป็นตัวเองซึ่งมีความเป็นปัจเจก แต่ก็ต้องอยู่รวมในกรอบเดียวกัน

หากนับว่างานเทคนิคผสมของศุภฤกษ์เป็นภาพทิวทัศน์ของเมือง วิธีการจัดวางภาพของเขาได้หลุดพ้นไปจากขนบโบราณในการเขียนภาพทิวทัศน์ทั่วไปที่มักจะวางภาพในแนวนอนตามความเคยชินแบบดั้งเดิมที่จะพบเห็นและรับรู้โลกที่กว้างไกลเดินทางไปตามแนวราบมุ่งหน้าไปสู่เส้นขอบฟ้า ขยายเมืองและบ้านเรือนออกไปในแนวนอนเรื่อยๆราวกับว่าไม่มีขอบเขต

ภาพของศุภฤกษ์เป็นภาพทิวทัศน์ในแนวตั้ง เป็นทิศทางการพิชิตของคนเมืองสมัยใหม่ ที่บุกเบิกขึ้นไปสู่อากาศที่(ดูเหมือนว่า)ว่างเปล่า อย่างที่คนโบราณคงจะไม่เคยคิดฝันมาก่อนว่าคนในคริสต์ศตวรรษที่ ๒๐ จะทำงาน อยู่กิน ดูหนัง ฟังเพลง รักษาพยาบาลออกกำลังกายและเล่นกีฬาสารพัดชนิดในตึกที่สูงขึ้นไปในอากาศเป็นสิบเป็นร้อยชั้น

เมื่อพิจารณาลงไปให้ถึงที่สุด เราจะพบว่ามหานครหรือ"เมโทรโพลิแทน"ของศุภฤกษ์ ไม่ได้จำกัดแต่เพียงว่า "นี้เป็นภาพของกรุงเทพฯในยุคสมัยนี้" แต่มหานครของเขาอาจหมายถึงเมืองไหนในโลกนี้ก็ได้ทั้งนั้น ประเด็นที่เขาสนใจจะนำเสนอน่าจะเป็น"ความเป็นเมืองมหานคร"เสียมากกว่า ซึ่งแนวโน้มโดยรวมของมันจะมีความคล้ายคลึงกันไปหมดทั่วโลก

นั่นคือ เมืองใหญ่มหานครมักจะเต็มไปด้วยความกระด้างเย็นชา
ไร้ความอบอุ่น ชาติความรู้สึกที่ติดเงื่อนไขแบบธรรมชาติ มันคือการพยายามจัดสรร
ให้ "ร้อยพ่อพันแม่" อยู่รวมในกรอบเดียวกันให้ได้ แต่ทว่าเมืองก็ไม่ได้ขาดสีสัน
ไปเสียทีเดียว ความทันสมัยสะดวกสบายความงามแบบเก๋ไก๋และเสน่ห์แท้ๆ
ตามแบบฉบับ ของมหานครทั้งหลายนี้เองที่เป็นตัวดึงดูดผู้คนจากทุกสารทิศ
ให้เข้ามาติดกับดักที่ยั่วยวนจนใครๆก็ถอนตัวไม่ขึ้น

สุธีคุณาวิชยานนท์

คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์

มหาวิทยาลัยศิลปากร

Rama IX Art Museum Foundation

แนวความคิด

สภาพแวดล้อมปัจจุบันที่เต็มไปด้วยความเจริญ ความศิวิไลซ์ สืบเนื่องมาจากการได้รับข่าวสารจากที่ต่าง ๆ ง่ายขึ้น ความเจริญ และการพัฒนาทางด้านวิทยาการที่รวดเร็ว มีการเรียนรู้ที่รวดเร็ว ทันสมัย สัมผัสกับสิ่งแปลกใหม่ รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิต รสนิยมการแต่งตัว การกิน การนอน ซึ่งยากแก่การแยกแยะถึงความจำเป็นในการดำรงชีวิต ในสังคมปัจจุบัน ดังที่เป็นผลสะท้อนกลับของการดำรงชีวิตกับผู้คนในสังคมสมัยใหม่ เป็นเหตุให้ผู้คนต้องสร้างรูปแบบของการดำรงชีวิตเพื่อให้กระชับ และสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนไปทุกขณะซึ่งเป็นการสะท้อนกลับ และเข้าสู่ศูนย์กลางของความศิวิไลซ์ในเมืองปัจจุบัน

Concept

The contemporary urban environment and way of life are prosperous, The technologic and scientific are advanced. Progress continues unabated. This prosperity and the development forces people to struggle for their conveniences and comforts them to everything. The result is smothering neglect of genuine community and the interior life of individuals. The shell of "civilization " closes in until there is no hope of recovery.

My work reflects my feelings as a member of society. My work is an expression of feeling about the state of things around me as well as the real state of urban society today.

Rama IX Art Museum Foundation

สภาพแวดล้อมในเมืองอันศิวิไลซ์
ที่เต็มไปด้วยสิ่งแปลกใหม่อยู่ตลอดเวลา

จนบางครั้ง...เหมือนสับสนวุ่นวาย

บางครั้ง.....เหมือนไม่มีผู้คน

บางครั้ง.....เหมือนต่างมุ่งสู่จุดหมาย

บางครั้ง.....ก็ไร้จุดหมาย

ราวกับว่า.....มันกำลังตั้งถามคุณอยู่

ราวกับว่า.....มันไม่ต้องการคำตอบจากใคร

และราวกับว่า...มันได้ถูกลิขิตไว้แล้ว เป็นเวลา...นานแสนนาน

จนไม่มีผู้ใดสามารถเปลี่ยนแปลงมันได้

THE ENVIRONMENT OF THE METROPOLITAN AREA

THE BRAND NEW THING IS ALWAYS HAPPEN.

SOMETIME IT LIKES A MESS.

SOMETIME IT LIKES NO ONE THERE

SOMETIME IT LIKES PEOPLE CAN APPROACH TO THEIR - DESTINATION.

SOMETIME IT LIKES... THERE IS NONE OF THEM.

SEEM TO ...IT QUESTIONS YOU.

SEEM TO ...IT DOES NOT NEED THE ANSWER FROM - WHOM.

AND SEEM TO... IT WAS LINED OF THE LONG ..LONG -LAST.

FINALLY NOBODY CAN CHANGE.